

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Odo Abbas. 18. Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

Nov. 18. Nov. VITÆ SANCTORVM. 369.

caderet pugne, vicitores Christianos fuisse. Captus igitur velut sedicetus R. O. A. vs, & ex equiteo suspensus, cum plumbatis, cederetur, ferreum sc̄ præbuit. Quia cause optimæ fidens, ausus est ad teneræ etatis testimonium provocare. Audiret vel ex hac judex, Deumne unum an dæmones tot colere præstaret? Et ecce evocatus BARVLA infans penè non minus fortiter quam facundè pro Deo & ROMANO dixit, dictaque sua flagris & ipse concisus sanguine firmavit. Sic enim verò peroranti filiolo acclamavit è turbâ mater fortissima, quin inter tormenta sitibundum objurgavit etiam, quod aquam rogaret, quando Superisanguinem ipsius sitirent. Inde ad supplicii locum & dux & bajula filii caput abscissum & sanguinem, dulci urnâ, siccū exceptit. At ROMANVM ad ignes damnatum patrocinante cælo imber absolvit. Quin lingua orbatus innocentiam suam tamen prius loqui non desit, quam strangulatis faucibus vox intercepta est. Sed & hujus Echo cum plausu cælo excepta. Ex Prud. & Chrysost.

Quid illi grave videri poterit, qui semper mente tractat quam non sint condigne passiones hujus temporis ad futuram gloriam? quid concupiscere poterit in seculo nequam, cuius oculus semper videt bona Domini in terra viventium? S. Bern. serm. 4. de Ascens.

S. ODO ABBA S. 18. Novembris.

O fficio suo fungi patres à patre ODONIS discant. Unicum & vix natum filiolum à cunis inter brachia in cælum sustulit. Divoque Martino & sacris devovit. Dixisse assensum infantem, ita non tam lac maternum, quam erga Martinum amorem suxit, qui scilicet cum puero deinde crevit,

366 VITÆ S A N C T O R U M . 18. Nov.

vit, dum literis excultus inter Canonicos Turo-nenses est cooptatus. Sed tunc etiam vanis poëtarum (& Virgilii præcipuè) commentis plus quam piis commentationibus vacaret, per seipsum vas vidit cum primis elegans, sed serpentibus plenum. Monuit scilicet iterum cælum, quod ipse Maro, anguem ut juventus caveat in herba latenter, dum fraga legit. Noster deinceps precibus ad D. Martini noctes invigilavit: quod seipsum euntem cum ex itinere vulpes infestarent, mirum dictu suppetias contra has lupus tulit, idem deinde ODONIS, hospes, ædiumque non ridiculus jam custos. Sub hæc dum Lutetie Parisiorum amplius literis operam navat, ab ipso Greg. Pont. noctu calatum dono accipere visus est, quo magi Doctoris Moralia, ut ajunt, sparsa omnibus libris in unum corpus colligeret. Iam monachus labo-ravit tamdiu, quoad monachum etiam pater, mater velum indueret inter virgines. Abbas Gignacensis, mox Cluniacensis miranda & fecit & passus est, dum collapsam monasteriorum disciplinam erexit. Ad extremum æger Romæ impetravit, ut redire in patriam licet. Ibi denique vi-tam posuit ubi accepit, ad D. Martini tumulum.

Ex Surio.

Vis scire, homo, quid Deo debet? quod factus es. Dei creditus es; quod es ratiois capax, Dei faenusa es; quod discretionem mali boni ve possides, acceperisti; & quod vivendi normam acceperis, per chirographum legi stipulanti Deo spondisti. S. Pet. Chrys. l. 94.

S. PATROCLVS CONF. 19. Novembri.

Genus & origo PATROCLO humilis fuit, sel-indoles ne generosa, quæcum se prodidit,

cum